

РЕЦЕНЗІЯ

на наукову роботу «Поняття загальнотеоретичної», представлену на Всеукраїнський конкурс студентських наукових робіт із галузей знань і спеціальностей у 2023-2024 н.р.

№ з/п	Характеристики та критерії оцінки рукопису наукової роботи	Рейтингова оцінка. Максимальна кількість балів (за 100-бальною шкалою)	Бали
1	Актуальність проблеми	10	8
2	Новизна та оригінальність ідей	15	12
3	Використані методи дослідження	15	3
4	Теоретичні наукові результати	10	7
5	Практична направленість результатів (документальне підтвердження впровадження результатів роботи)	20	0
6	Рівень використання наукової літератури та інших джерел інформації	5	3
7	Ступінь самостійності роботи	10	8
8	Якість оформлення	5	4
9	Наукові публікації	10	8
10	Недоліки роботи (пояснення зниження максимальних балів у пунктах 1-9):		
10.1	Загальнотеоретична юриспруденція та суміжні з нею дисципліни, відомі багатьом поколінням вітчизняних правознавців як загальна теорія держави і права, нині переживають складний і суперечливий період своєї історії. Одним із пріоритетних напрямів на цьому шляху є переосмислення предмета загальнотеоретичної юриспруденції та суміжних дисциплін. Наявність унікального предмета, тобто явища або процесу в реальному світі, який вивчається і досліджується певною галуззю знань, є однією з необхідних умов для віднесення її до самостійної науки. Жодна наука не може претендувати на вичерпність у вивченні природних чи суспільних явищ і процесів. Наука виділяє лише певні з них, або окремі їх аспекти, які можуть бути вивчені за допомогою її власних засобів і методів. Об'єкти науки не застигли назавжди. Наука постійно розвивається, оскільки якісно змінюються явища і процеси, включені в траєкторію наукового дослідження. Тому кожна наука на певному історичному етапі свого розвитку періодично стикається з необхідністю повертатися до розгляду свого предмета, уточнювати його, а іноді й суттєво переосмислювати. Загальнотеоретична юриспруденція в цьому плані не є винятком. В цілому тема роботи є достатньо актуальною і заслуговує на увагу.		
10.2	Слід підкреслити, що юриспруденція - це не		

	лише засіб пізнання правових явищ, не просто сукупність теоретичних знань про право, а раціонально сформована сукупність знань. Водночас юриспруденція, як і будь-яка інша наука, є діяльністю, спрямованою на здобуття нових знань і розуміння правових істин, а також на задоволення конкретних практичних потреб - забезпечення механізмів правового регулювання, правотворчих процесів, формулювання та вдосконалення правових норм, оптимальну організацію правових матеріалів тощо. Іншими словами, це наука про визначення права, що створюється в Україні, як засобу становлення Української держави, способу закріплення прав громадян України на сучасну державу, інструменту регулювання відносин між громадянами, державами та держави Україна з іншими державами. При цьому в роботі зазначаються доволі спірні аспекти щодо держави як об'єкта наукового пізнання в контексті вироблення парадигми науки «Загальнотеоретична юриспруденція», що є по суті, лише пошуком нової назви навчальної дисципліни «Теорія держави і права» і є свідченням певних системно-структурних видозмін в межах однієї з наукових шкіл України, але не в вітчизняній юридичній науці в цілому.	
10.3	Недосконалі дослідницькі методології можуть призвести до отримання недостовірних даних. Якщо методологію не розглядати ретельно, існує багато варіантів проведення неправильного та необґрунтованого. В роботі, зокрема у вступі, вказівка на використанні методи дослідження, обмежується фразою про використання «системи загальнотеоретичних і спеціально-наукових методів наукового пізнання». При цьому зрозуміло, що будь-яка наукова робота не може обійтись без використання відповідних способів та прийомів наукового пізнання. В основі виконаного дослідження лежить метод системного та порівняльного аналізу, проте це підтверджує гіпотезу дослідження та не дозволяє вважати запропоновані висновки достовірними.	
10.4	Теоретична значущість будь-якого наукового дослідження стосується цілком конкретної користі роботи в науці, правовій сфері або при створенні наукових чи навчальних матеріалів. Теоретичні результати роботи повинні бути детально описані. При цьому не вказується, що саме автор самостійно встановив, визначив або відкрив у межах теми дослідження. Зокрема,	

	зроблені висновки не повністю відповідають завданням написання наукової роботи. Процес систематизації та вивчення наукового матеріалу має бути спрямований на виявлення прогалин у певних підходах до вирішення наукових проблем у сучасному контексті або на встановлення застарілості.	
10.5	В роботі відсутні вказівки та документальне підтвердження практичного впровадження результатів роботи.	
10.6	В роботі акцентується увага на тому, що результатом проведеного дослідження є ознайомлення автора чомусь «курсової роботи» з працями Ю.М. Оборотова «Загальнотеоретична юриспруденція» (2011 р.), «Актуальні грані загальнотеоретичної юриспруденції» (2012 р.), «Креативність загальнотеоретичної юриспруденції» (2015 р.). При цьому не простежується дослідження розвитку навчальної дисципліни «Загальнотеоретична юриспруденція» за фактично останні десять років.	
10.7	Рівень унікальності тексту – 79 %, що вказує на достатній рівень самостійності при виконанні роботи.	
10.8	В роботі є незначні недоліки щодо використання наукового стилю написання та правильності оформлення списку використаних джерел.	
10.9	Результати роботи було представлено на лише на одній науково-практичній конференції, що частково знижує вагу показника апробації.	
Сума балів		53

Рецензент

29.03.2024 р.

Сидоренко Віталій Вікторович, кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри права та соціально-поведінкових наук, Білоцерківський інститут економіки та управління Університету «України»

Підпис к.ю.н., доцента Сидоренка В.В.
засвідчую

*НАЧАЛЬНИК
ВІДДІЛУ КАДРІВ
А. БАТРАК*